

Souhrn doporučených opatření pro evropsky významnou lokalitu

Malá Straka

CZ0533002

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti
Evropský fond pro regionální rozvoj

Pro vodu,
vzduch a přírodu

1. Základní identifikační a popisné údaje

1.1 Základní údaje

Název: Malá Straka

Kód lokality: CZ0533002

Kód lokality v ÚSOP: 5538

Rozloha (ha): 3,6022

Biogeografická oblast: kontinentální

Zařazení EVL na evropský seznam: 2011/64/EU

Nařízení vlády o stanovení národního seznamu EVL: nařízení vlády č. 318/2013 Sb., příloha 626

1.2 Způsob zajištění ochrany

Zvláště chráněná území (ZCHÚ)

NENÍ

Ochranné pásmo zvláště chráněného území (OP ZCHÚ)

NENÍ

Navrhovaná kategorie ZCHÚ podle platného nařízení vlády

přírodní památka

Smluvní ochrana dle § 39 ZOPK

NENÍ

Základní ochrana dle § 45c, odst. 2 ZOPK

Celková rozloha území chráněného dle režimu základní ochrany (ha): 3,6022

Relativní rozloha území chráněného dle režimu základní ochrany (%): 100

Jiná území chráněná podle národní legislativy, evropské legislativy nebo mezinárodních úmluv v překryvu s EVL

Ptačí oblasti

NEJSOU

1.3 Územně správní příslušnost

Pardubický kraj

Dotčené obce

Smrčec

Dotčená katastrální území

Smrčec u Žumberku

1.4 Stručná charakteristika území

Ekotop

Geologie: Geologický podklad EVL tvoří holocénní fluvialní nečleněné sedimenty (hlína, písek, štěrk).

Geomorfologie: Území EVL je součástí okrsku Štěpánovská stupňovina. Nachází se v nadmořské výšce 318 - 325 m n. m.

Pedologie: Půdní pokryv EVL tvoří kambizemě modální, eubazické až mesobazické, z pevných a zpevněných hornin (lokálně z nepevněných sedimentů).

Krajinná charakteristika: EVL tvoří menší průtočný rybník Malá Straka a navazující údolní lužní lesy. Rybník je vybudován na bezejmenném lokálním toku. EVL je obklopena středně velkým lesním komplexem, který je pramennou oblastí několika drobných toků.

Biota

V EVL převládají dva typy biotopů: vodní a mokřadní, které jsou vázány na vlastní rybník Malá Straka; a lesní, které jsou tvořeny podmáčenými lužními lesy podél potoka nad i pod rybníkem. Na stanovišti otevřené vodní hladiny rybníka dominuje lakušník vodní (*Batrachium aquatile* s. l.), v menší míře jsou přítomny i další běžné druhy, např. okřehek menší (*Lemna minor*), při březích rdesno obojživelné (*Persicaria amphibia*). Na vodní hladinu navazuje ve zhlaví úzký pás mokřadní vegetace, ve kterém se uplatňují především druhy typické pro vegetaci vysokých ostřic, bahnitých substrátů a vzácněji i obnažených den, např.: halucha vodní (*Oenanthe aquatica*), ostřice měchýřkatá (*Carex vesicaria*), o. štíhlá (*C. acuta*), kosatec žlutý (*Iris pseudacorus*), orobinec úzkolistý (*Typha angustifolia*), žabník jitrocelový (*Alisma plantago-aquatica*), bahnička jehlovitá (*Eleocharis acicularis*) a další. Lesní společenstva tvoří porosty olše lepkavé (*Alnus glutinosa*), nad zhlavím rybníka jsou přítomny výsadby hybridních topolů (*Populus* sp.), v porostech pod hrází rybníka je vyšší zastoupení smrku ztepilého (*Picea abies*). Bylinné patro lužních porostů je celkem zachovalé, druhově typické a bohatší. Vyskytují se v něm např. metlice trsnatá (*Deschampsia cespitosa*), ostřice oddálená (*Carex remota*), o. ostrá (*C. acutiformis*), vzácně i o. prodloužená (*C. elongata*), blatouch bahenní (*Caltha palustris*), škarďa bahenní (*Crepis paludosa*), řeřišnice hořká (*Cardamine amara*), tužebník jilmový (*Filipendula ulmaria*), krabilice chlupatá (*Chaerophyllum hirsutum*) a mnoho dalších. V podrostu topolu na velmi malé části dominuje bezkolonec (*Molinia* sp., při JV okraji rybníka), hojnější v topolině je i kopřiva dvoudomá (*Urtica dioica*). Velice maloplošně se na vyvýšených místech v lužním porostu pod rybníkem vyskytují plošky s bukem lesním (*Fagus sylvatica*), habrem obecným (*Carpinus betulus*) a dalšími dřevinami, mající charakter květnaté bučiny. Květena lokality je obohacena i o druhy ruderální a luční porůstající zejména těleso hráze s cestou. Z ohrožených druhů zde byl v roce 2014 nalezen kozlík dvoudomý (*Valeriana dioica*) a ostřice stinná (*Carex umbrosa*).

EVL Malá Straka je významnou batrachologickou lokalitou. V nedávných letech zde bylo zjištěno opakovaně deset druhů obojživelníků, některé i ve značně vysokých počtech. Jednotlivě a nepravidelně byly zjišťovány druhy čolek horský (*Triturus alpestris*), č. velký (*T. cristatus*), rosnička zelená (*Hyla arborea*), skokan ostronosý (*Rana arvalis*). Pravidelně jsou zjišťovány druhy č. obecný (*T. vulgaris*), ropucha obecná (*Bufo bufo*), s. hnědý (*R. temporaria*), s. štíhlý (*R. dalmatina*), s. zelený (*R. esculenta*). Nejvýznamnějším druhem je kuňka ohnivá (*Bombina bombina*), která zde byla opakovaně zjištěna v počtu stovek jedinců. Z dalších významných obratlovců byla na lokalitě zjištěna např. ještěrka obecná (*Lacerta agilis*), ještěrka živorodá (*Zootoca vivipara*) a užovka obojková (*Natrix natrix*). Na vodní prostředí rybníka Malá Straka je vázána celá řada bezobratlých. Jsou to např. druhy bruslařka obecná (*Gerris lacustris*), znakoplavka obecná (*Notonecta glauca*), klešťanka velká (*Corixa punctata*), potápník vroubený (*Dytiscus marginalis*), vodomil černý (*Hydrophilus piceus*), lovcík vodní (*Dolomedes fimbriatus*), jehlanka válcovitá (*Ranatra linearis*). Bohatá jsou i společenstva vážek zahrnující druhy šídlo tmavé (*Anax parthenope*), šídélko páskované (*Coenagrion puella*), šídélko kroužkované (*Enallagma cyathigerum*), šídélko rudoočko (*Erythromma najas*), šídélko znamenáné (*Erythromma viridulum*), šídélko větší (*Ischnura elegans*), šídlatka páskovaná (*Lestes sponsa*), vážka rudá (*Sympetrum sanguineum*), motýlice lesklá (*Calopteryx splendens*) a šídlatka hnědá (*Sympecma fusca*). V dubech na hrázi před jejich odstraněním v roce 2008 byly zaznamenány druhy netopýr ušatý (*Plecotus auritus*) a zlatohlávek skvostný (*Potosia aeruginosa*).

2. Stav EVL a předmětů ochrany

2.1 Předměty ochrany a jejich cílový stav

Druhy

Název předmětu ochrany: kuňka ohnivá *Bombina bombina*

Kód předmětu ochrany: 1188

Stav předmětu ochrany při zařazení EVL do Evropského seznamu

Populace	Min	Max	Jednotka	Kategorie	Podíl populace	Zachovalost	Izolace	Celkové hodnocení
stálá populace	100	-	jedinci		$2\% \geq p > 0\%$	vynikající zachování	populace není izolovaná, leží uvnitř areálu rozšíření druhu	významná hodnota

Cílový stav předmětu ochrany:

Zachovat (případně zvýšit) velikost rozmnožující se populace kuňky ohnivé jako při vyhlášení zlepšením biotopové nabídky pro rozmnožování kuňky ohnivé.

2.2 Nároky předmětů ochrany

Druhy

Název předmětu ochrany: kuňka ohnivá *Bombina bombina*

Kód předmětu ochrany: 1188

Popis nároků předmětu ochrany:

Kuňka ohnivá většinu roku tráví ve vodě, kde dochází i k páření. Klade vajíčka většinou v několika etapách v závislosti na deštích od dubna do srpna. Vyhledává především mělké, osluněné, většinou dobře zarostlé okraje rybníků s přiměřenou rybí obsádkou, nebo bez ryb, tůň a občasných drobných vodních ploch, které jsou bohaté na hlavní potravu dospělců – komářů a pakomáří larvy. Kuňka neosídluje rybníky s malým podílem mělčin s hloubkou mezi 10 a 30 cm. Z vajíček se zhruba po jednom týdnu líhnou larvy (pulci) živící se řasami a organickými zbytky. Přibližně po 8–10 týdnech se pulci proměňují v žabky, které se zdržují rovněž ve vodě a žijí podobným způsobem jako dospělí jedinci. Mladí jedinci po deštích často vyhledávají nové lokality. Koncem léta žáby vodu opouštějí a migrují k zimním úkrytům. Během migrace na zimoviště využívají jako potravní zdroj zapojené porosty podmačených luk a mokřadů. Zimují v zemních úkrytech, např. v opuštěných norách hlodavců, často na vlhkých místech, většina populace do 250 m od vody, ojediněle do 800 m.

Co se týče negativních faktorů ovlivňujících její přirozený vývoj, lze obecně říci, že kuňka ohnivá trpí jednak zánikem biotopů, jednak zásahem do biotopů (chemickým či mechanickým). Nejvýznamnějšími negativními faktory jsou: nešetrné rybářské obhospodařování rybníků (vysoké rybí obsádky a nevhodně prováděná odbahňování), zarybňování či zánik drobných vodních ploch a absence managementových zásahů na lokalitách. Před predátory chrání pulce kuňek poměrně účinně mělké zarostlé břehy. V rybnících bez takovýchto břehů kuňky zpravidla nežijí, ačkoliv dospělé žáby nejsou přirozenými predátory prakticky ohroženy.

Faktory a činnosti, které mohou negativně ovlivnit populaci druhu na lokalitě:

- odbahnění rybníků v nevhodném období (rozmnožování a vývoj larev) nebo takové, při němž se sníží plocha mělkých partií (10-40 cm hloubky), kde se kuňky rozmnožují, nebo se sníží plocha litorálu (či je litorál odstraněn úplně), kde se kuňky ukrývají. Ve většině případů platí, že pokud stupeň zabahnění neohrožuje přímo rybník ve své existenci nebo není nutné odstraněním sedimentů snížit eutrofizaci rybníka, je lepší odbahňování neprovádět;
- vypouštění rybníků v období duben – září (případně polovina října);
- příliš vysoké rybí obsádky v rybnících, při nichž dochází k likvidaci vajíček, k přímé predaci pulců (ryby pulce přímo loví, a to i menší druhy či menší velikostní skupiny dravých i nedravých ryb, bentické ryby poškozují a žerou jejich drobné larvy a rozvracejí potravní bázi dospělců) a narušování potravní základny rybami, které se živí planktonem (planktonofágní ryby snižují potravní nabídku pro metamorfovaná stadia – drobné žabky);
- přítomnost ryb v případě nedostatku úkrytů, krajně negativní je přítomnost okounů nebo alochtonních druhů ryb (např. střevočerva východní – *Pseudorasbora parva* a karase stříbřitého – *Carassius auratus*);

- vznik či vysázení stromů kolem rybníků s následným zastíněním a důsledky s tím spojenými (špatný až žádný rozvoj řas jako potravy pro pulce); úplné zastínění lokality stromy, případně keří vede k ochlazení vody (oproti nezastíněným lokalitám i o 5 °C a více), což navíc zpomaluje vývoj vajíček a larev a způsobuje špatný až žádný rozvoj fytoplanktonu a následně zooplanktonu – potravy žab (především nedospělých jedinců). Obojživelníci takové lokality zjevně opomíjejí;
- přehnojování rybníků a intenzivní krmení ryb umělými krmivy (obzvláště těmi medikovanými) – vede ke zhoršení kvality vody;
- používání biocidů a hnojiv při obhospodařování biotopů navazujících na vodní nádrže v dosahu akčního radia druhu;
- jednorázová prudká kontaminace vody organickými látkami (např. kejdou);
- přítok vod s obsahem chemikálií škodlivých i v málem množství, původem z odpadních vod lidských sídlišť (např. léky, hormonální prostředky apod.). Tyto chemikálie narušují zdravotní stav kuněk ohnivých a jejich schopnost rozmnožování.

Kuňka ohnivá je druhem, který na lokalitách svého výskytu nemůže dlouhodobě prosperovat bez provádění pravidelných nebo alespoň občasných managementových zásahů. Při péči o biotopy je nutné se zaměřit jak na vodní, tak i na terestrické biotopy a zimoviště. Mezi hlavní opatření na podporu populací tohoto druhu patří budování nových vodních ploch a mokřadů, udržování vhodných parametrů již osídlených lokalit (zamezení zazemnění a zárůstu, eliminace nevhodné rybí osádky ve vodních plochách, zajištění dostatečné rozlohy litorálu s vyvinutou litorální vegetací a jeho oslunění pravidelným výřezem náletu, provozování extenzivního hospodaření v případě rybníkářství a zamezení kolísání vodní hladiny v průběhu rozmnožování kuněk apod.) a udržování vhodného terestrického prostředí zejména v místech pohybu a zimování kuněk (zajištění pravidelné péče o travní porosty, zajištění sečení s vyšší výškou pokosu alespoň 10 až 15 cm a sečení za suchého a slunečného počasí, vyloučení aplikace biocidů, podpora úkrytových možností).

2.3 Řešení konfliktů při zajišťování požadavků různých předmětů ochrany EVL

Konflikt není předpokládán

2.4 Konflikt s jinými ochrannými režimy dle ZOPK

Konflikt není předpokládán

2.5 Využívání EVL a zhodnocení jeho důsledků pro předměty ochrany

Stručná charakteristika a vliv činnosti

Lesní hospodaření

Lesní porosty tvoří podstatnou část EVL. Z historických podkladů (mapy I., II. i III. vojenské mapování) je zřejmé, že lesy v této lokalitě mají dlouhodobou kontinuitu. V současnosti má jen část porostů skladbu s převahou dřevin přirozené skladby. Jedná se o porosty charakteru jasanovo-olšovských luhů na vlhčích stanovištích v údolnici drobného potůčku nad rybníkem i pod hrází rybníka. Přilehlé lesy (většinou za hranicí EVL) tvoří vesměs kulturní porosty jehličnanů. Lesní porosty jsou pro kuňku ohnivou důležité především jako zimoviště. Lesní hospodaření v EVL nemá negativní vliv na přežívání kuňky ohnivé v EVL.

Rybníční hospodaření

Rybník Malá Straka je historické vodní dílo, jehož vznik je dokladován před více jak 300 lety. Jedná se o lesní průtočný rybník na bezejmenném levostranném přítoku vodního toku Bítovanka. Podle platného povolení k nakládání s vodami je plocha rybníka při hospodářské hladině 0,97 ha a objem zadržené vody 8 250 m³. Stavba rybníka Malá Straka je od roku 2008 ve vlastnictví společnosti RYBÁŘSTVÍ LITOMYŠL s.r.o. (do této doby na rybníku hospodařil zbytkový státní podnik Státní rybářství s. p.). V době přípravy SDO probíhalo schvalování nového manipulačního řádu a výjimky pro aplikaci závadných látek (předchozí vypršely 31. 12. 2014). Na rybníku se hospodaří polointenzivním způsobem, převažuje chov nižších věkových kategorií kapra (K0, K1) nebo K2 s přísazením doplňkových druhů ryb (lína Lg k přirozenému výtěru, L1 nebo L2, případně štiky Š0). V roce 2008 byly z návodního i návětrného svahu hráze odstraněny všechny dřeviny. V několika případech se jednalo o mohutné duby. K jejich odstranění dal souhlas OOP poté, co v roce 2007 došlo k vyvrácení několika stromů a narušení tělesa hráze. Stávající způsob a intenzita hospodaření, kdy je rybník využíván především jako plůdkový, nebo výtažník, nemají zásadní negativní vliv na rozmnožování kuňky ohnivé ani na její biotop.

Myslivost

Území EVL je součástí honitby Smrček (5304210026). V lesním porostu 621Aa05a je v současnosti umístěno myslivecké zařízení (posed). Nebyly zaznamenány negativní vlivy mysliveckého využívání EVL na předmět ochrany.

Ostatní využívání

Ostatní způsoby využívání EVL jsou okrajového rázu a bez zásadního vlivu na EVL a předmět ochrany. Kolem rybníka prochází značená modrá turistická trasa.

Režimy ochrany

Území EVL dosud nebylo chráněnou formou vyhlášeného ZCHÚ. Společně s rybníkem Velká Straka tvoří registrovaný významný krajinný prvek podle zákona č. 114/1992 Sb. „Rybníky u Žumberku“ o rozloze 3,8036 ha.

2.6 Související platné dokumenty ve vztahu k předmětům ochrany dle speciálních zákonů

Lesní hospodářské plány / lesní hospodářské osnovy

Typ dokumentu: LHP

Přírodní lesní oblast: 31 - Českomoravské meziohří

Lesní hospodářský celek / zařizovací obvod: 513000 - LHC Nasavrky

Výměra LHC / zařizovací obvod v EVL (ha): 1,95

Období platnosti LHP (LHO): 1. 1. 2010 - 31. 12. 2019

Organizace lesního hospodářství: LČR, s. p., LS Nasavrky

Nižší organizační jednotka: Lesnický revír Smrček

Další dokumenty

Název: Povolení k nakládání s povrchovými vodami - k jejich vzdouvání a akumulaci ve vodní nádrži, rybník Malá Straka

Platnost od: 14. 10. 2014

Poznámka: platnost je omezena na dobu užívání předmětného vodního díla

3. Péče o EVL

3.1 Popis optimálního způsobu péče o předměty ochrany

Péče o lokalitu spočívá v zajištění dostatečné rozlohy vhodných biotopů pro rozmnožování a přezimování (včetně migrace mezi těmito stanovišti) předmětu ochrany. Zajištění vhodných biotopů pro rozmnožování bude spočívat především v nastavení přijatelné intenzity hospodaření na rybníce a vytvoření nových biotopů (budování tůní). Zajištění vhodných biotopů pro přezimování předmětu ochrany bude spočívat především v zajištění dostatečné rozlohy travinných a litorálních společenstev na kontaktu s rybníkem a zachování vhodných podmínek v porostech potočního luhu (především zachování stávajícího vodního režimu a nesnižování podílu listnatých dřevin, viz níže).

Používání biocidů v celé EVL je nežádoucí a mělo by být prováděno pouze na základě konzultace s OOP. Především v lesních porostech připadají v úvahu pouze aplikace takových biocidních látek, u kterých se nepředpokládá negativní vliv na předmět ochrany a jeho biotop.

Lesní hospodaření

Lesní porosty v EVL jsou pro předmět ochrany důležité především jako zimoviště, částečně kuňka ohnivá také využívá prosvětlené partie vlhkých lesů se zapojeným bylinným patrem jako zdroj potravy před přechodem do hibernace. Hlavním lesním biotopem, který předmět ochrany v rámci EVL jsou údolní jasanovo-olšové luhy, které jsou v EVL vázány na lesní typy 1G a na vlhčí typy 2O, ostatní lesní typy se vyskytují pouze okrajově a z pohledu ochrany zde nejsou žádné požadavky mimo pravidel používání biocidů (viz výše). Zásady hospodaření v lesích s ohledem na nároky předmětu ochrany není upraveno rámcovou směrnicí, je třeba vycházet z těchto zásad, které je třeba vždy zapracovat do příslušných plánovacích dokumentů (plány péče, LHP):

- dřevinná skladba by se měla co nejvíce blížit modelům PDS (skladba s dominantní olší lepkavou je rovněž vhodná), při výchově a obnově porostů je tedy žádoucí podporovat odpovídající dřeviny (obecně listnáče);
- těžbu a vyklizení dřevní hmoty neprovádět v období migrací dospělců předmětu ochrany mezi rybníkem a zimovišti, tj. v časném jaru (březen - duben), nebo od konce léta do podzimu (srpen - listopad). Tyto práce je ideální provádět v době zámrazu, nikdy za deště, nebo těsně po něm;
- při vyklizení dřevní hmoty používat šetrné technologie, které budou minimálním způsobem narušovat půdní kryt, podle konkrétních podmínek lehká vyvážedka, kůň;

Dále je žádoucí v lesních porostech realizovat maloplošná opatření nad rámec běžného lesního hospodaření, která zlepší potravní a stanovištní nabídku pro předmět ochrany. V blízkosti zhlaví rybníka a v porostech pod jeho hrází (případně i na jiných vhodných stanovištích) je vhodné po dohodě s vlastníkem maloplošně snížit zakmenění pro podporu bylinného patra a vybudovat zde několik menších tůní o maximální hloubce 70 - 100 cm a s pozvolnými břehy. Tůně je třeba udržovat bez rybí obsádky (pravidelná kontrola a případné slovení ryb) a podle aktuální situace zajistit jejich obnovu tak, aby vyhovovaly nárokům kuňky obecné.

Rybníční hospodaření

Vodní prostředí rybníka je v současnosti v rámci EVL jediným vhodným místem, kde se předmět ochrany rozmnožuje. Do současné doby byl využíván především jako plůdkový výtažník a výtažník, tento způsob využívání je přípustný. Při hospodaření na rybníce je třeba maximálně zohlednit nároky předmětu ochrany, které lze shrnout do několika zásad:

- manipulace s vodní hladinou, zimování, letnění: Záměrné snižování vodní hladiny v období 20. března - 15. července je nežádoucí. Zimování je možné, napuštění na plný stav ihned na začátku jara není nutné, ale je možné jeho postupné nahánění (napouštění) během jarních měsíců, případně až do 15. 7. Letnění rybníka je nežádoucí a lze jej provádět pouze ve výjimečných kalamitních případech (přemnožení plevelných nebo invazních ryb (okoun, střevlička, sumeček americký apod.) pouze na základě konzultace s OOP, nebo při havarijních stavech a technických závadách funkčních zařízení nebo jiných součástí rybníka. V případě, že by bylo nutné Malou Straku letnit, je třeba zajistit, aby Velká Straka měla po 20. březnu dostatek vody a zajišťovala vhodný biotop pro rozmnožování pro kuňku ohnivou;
- hnojení, příkrmování, aplikace závadných látek: Hnojení rybníka chlévskou mrvou je přípustné pouze k vyrovnání živinové bilance na jaře a podpoře rozvoje zooplanktonu. Hnojení chlévskou mrvou nesmí být aplikováno každoročně. Maximální intenzita hnojení je 1 x za 3 roky (včetně případné startovací dávky při plůdkovém hospodaření) v maximální roční dávce 400 kg na rybník. Příkrmování je možné v odůvodněných případech obilovinami, popřípadě obilným šrotem nebo krmnými směsmi rostlinného původu v maximální roční dávce, která odpovídá RKK 2. Vápnění je možné za účelem stabilizace chemismu vodního prostředí mletým vápencem v maximální roční dávce 300 kg na rybník. Aplikaci vápence je vhodné provádět na dno vypuštěného rybníka v zimním období. Aplikace závadných látek (herbicidy, algicidy, insekticidy, manganistan draselný, medikovaná krmiva) je nežádoucí, je možné ji provádět pouze v případě nenadálých situací (nikoliv jako prevenci), vždy na základě konzultace s OOP a doporučení odborného nebo správního orgánu (veterinární správa apod.);

- rybí obsádka: Nadále pokračovat v polointenzivním případně extenzivním chovu kapra (K0 – K2) nebo lína (L0 – L2, Lg). Násada kapra nesmí přesáhnout množství 400 ks K2/rybník, či jemu odpovídající množství nižších kategorií. Přípustné je doplnění obsádky o násadu lína L2 v maximálním množství 1000 ks/rybník či Lg 15 ks/rybník. Při konkrétním stanovení množství nasazovaných ryb je třeba vycházet z aktuálních podmínek v rybníce. Rybí obsádka může být pouze tak velká, aby byly zachovány podmínky pro výskyt středního a velkého zooplanktonu a nezhoršila se průhlednost vody pod 60 cm v době od 1. 3. do 31. 7. kalendářního roku. V případě, že dojde ke zhoršení průhlednosti vody pod 60 cm, musí být v následujícím roce stanovena adekvátně nižší rybí obsádka (na základě konzultace s OOP). Snížení průhlednosti vody je chápáno jako dlouhodobější (několik měření po sobě v rozmezí cca 14 dnů). Dále je možné na rybníce chovat váčkový plůdek štiky ŠO. Starší věkové kategorie dravých ryb mohou být nasazeny pouze za účelem omezení nepůvodních, invazních druhů ryb. Vždy je nutné věnovat velkou pozornost při nasazování rybníka druhové čistotě obsádek a předcházet tak nežádoucímu zavlečení nežádoucích druhů (především nepůvodní druhy (s výjimkou amura, viz níže) a druhy vyvíjející predáční tlak na předmět ochrany). V případě nadměrného zarůstání rybníka makrofyty je možné ve výjimečných případech řešit dočasnou biomeliorační obsádkou amura bílého alespoň v kategorii Ab2 (na základě konzultace s OOP). V případě zjištění nežádoucích druhů ryb (např. střevlička východní (*Pseudorasbora parva*), karas stříbřitý (*Carassius auratus*)) je třeba provést jejich odlov v nejbližším možném termínu a odstranit je mimo EVL.;

- ostatní využívání: V rámci hospodaření na rybníce je nežádoucí zde vysazovat vodní drubež a polodivoké kachny, rovněž není žádoucí zde umísťovat příkrmovací zařízení.

V dlouhodobém horizontu je třeba počítat s tím, že rybník bude potřeba v období jedenkrát za 20-50 let odbahnit (v závislosti na aktuální situaci). Odbahnění je třeba provádět tak, aby při realizaci nedocházelo k narušení biotopu předmětu ochrany v době jeho rozmnožování. Termín realizace by měl být zvolen tak, aby bylo možné odbahněný rybník napustit stejným způsobem jako při zimování (viz výše). Při modelování litorálních partií je žádoucí zachovat vyměščené partie s velmi pozvolným vyspádováním dna, které mají dostatečně prohřátou vodu už od časně jarních měsíců, Línii litorálu je žádoucí rozčlenit a vytvořit drobné zátočiny. Dno rybníka musí být vymodelováno tak, aby v rybníce nevznikaly nevypustitelné tůně, ve kterých by mohly přežívat nežádoucí druhy. Jeden až dva roky po odbahnění je třeba do rybníka nasazovat adekvátně sníženou obsádku tak, aby byla zajištěna dostatečná regenerace společenstva vodních makrofyt. Při realizaci odbahnění nevyužívat litorální pás v jižní části rybníka jako manipulační plochu (přístup techniky, dočasné deponie sedimentu). Odtěžený sediment je třeba deponovat mimo vlastní EVL, dočasné deponování ve výtopě rybníka je přípustné. Část sedimentu (svrchní vrstva z prostoru litorálního pásma) je vhodné zpět rozhrnout ve vyměščených partiích pro urychlení obnovy autochtonní fytoocenózy ze semenné banky. Rovněž je možné část sedimentu ponechat v zátopě a vybudovat zde menší ostrůvek. Lokální odbahnění v prostoru loviště, či prohnutí struh ve výtopě rybníka je možné provádět v zimních měsících bez omezení. Údržba hráze kosením není v rozporu s nároky předmětu ochrany, aplikace biocidů je nežádoucí (viz výše).

Je nežádoucí do EVL umísťovat krmeliště a újediště.

3.2 Navrhovaná opatření

Opakovaná opatření

Číslo zákresu managementového opatření	bez zákresu
Název managementového opatření	Obnova a vytváření tůní a mokřadů
Kategorie opatření	Péče o mokřady a rašeliniště
Cílový předmět ochrany	<i>Bombina bombina</i> (kuňka ohnivá) 1188
Popis opatření	Budování drobných tůní v souladu s nároky na rozmnožování předmětu ochrany (viz kapitoly 2.2 a 3.1). Tůně budovat na místech dostatečně zásobených vodou (nesmí docházet k periodickému vysychání během sezóny) a alespoň částečně osluněných (drobné lesní světliny, v blízkosti litorálu rybníka, pod jeho hrází v partiích navazujících na litorál rybníka Velká Straka). Maximální hloubka cca 70 - 100 cm, plocha jednotlivých tůní kolem 100m ² . Vždy vytvářet pozvolně vyspádané břehy.
Vhodný interval	1 x za 10 let
Kalendář pro management	květen - červen
Poznámka	Upřesnění lokalizace: na vhodných místech v lesních porostech.

Číslo zákresu managementového opatření	bez zákresu
Název managementového opatření	Odbahnění vodních nádrží včetně revitalizačních opatření v zátopě (rozčlenění litorálních porostů, tvorba ostrůvků apod.)
Kategorie opatření	Péče o vodní plochu
Cílový předmět ochrany	<i>Bombina bombina</i> (kuňka ohnivá) 1188
Popis opatření	Odbahnění rybníka. Při odbahnění dodržet harmonogram tak, aby byla dodržena podmínka napuštění rybníka na plnou hladinu do 20. 3 (pokud to umožní hydrologické podmínky, neznemožní havarijní stavy apod.).

	<i>Používat takovou techniku, u které nehrozí kontaminace prostředí ropnými produkty a jinými toxickými látkami. Rozčlenit litorál tvorbou drobných zátok a vytvořit dostatečně široký (alespoň 4 m) vymělčený pás (průměrná hloubka maximálně 10 cm). Další podmínky viz kapitola 3.1.</i>
Vhodný interval	<i>1 x za 30 let</i>
Kalendář pro management	<i>září - říjen (prosinec)</i>
Poznámka	<i>Interval je orientační, je třeba vycházet z aktuální situace. Upřesnění lokalizace - rybník Malá Straka.</i>

4. Závěrečné údaje

4.1 Použité podklady

GERŽA, M. (2014). *Plán péče o přírodní památku Malá Straka na období 2014-2023: Návrh na vyhlášení*. 32 s.

MARHOUL, P.; TUROŇOVÁ, D. (eds.) (2013). *Zásady managementu stanovišť druhů v evropsky významných lokalitách soustavy Natura 2000: Metodika AOPK ČR*. Upravené vydání. Praha: AOPK ČR. 182 s.

4.2 SDO zpracoval

Organizace: AOPK ČR, Regionální pracoviště Východní Čechy

Zpracovatel: Mgr. Jan Horník

E-mail: vychodni.cechy@nature.cz

Datum zpracování:

5. Seznam zkratek

<i>Ab2</i>	<i>násada amura bílého do věku 2 roků</i>
<i>AOPK ČR</i>	<i>Agentura ochrany přírody a krajiny ČR</i>
<i>ES</i>	<i>Evropský seznam</i>
<i>EVL</i>	<i>Evropsky významná lokalita</i>
<i>K0</i>	<i>váčkový plůdek kapra</i>
<i>K1</i>	<i>násada kapra do věku 1 roku</i>
<i>K2</i>	<i>násada kapra do věku 2 roků</i>
<i>L0</i>	<i>váčkový plůdek lína</i>
<i>L1</i>	<i>násada lína do věku 1 roku</i>
<i>L2</i>	<i>násada lína do věku 2 roků</i>
<i>LČR, s. p.</i>	<i>Lesy České republiky, státní podnik</i>
<i>Lg</i>	<i>generační násada lína</i>
<i>LHC</i>	<i>lesní hospodářský celek</i>
<i>LHP</i>	<i>lesní hospodářský plán</i>
<i>OOP</i>	<i>orgán ochrany přírody</i>
<i>OP ZCHÚ</i>	<i>ochranné pásmo zvláště chráněného území</i>
<i>PDS</i>	<i>přirozená dřevinná skladba</i>
<i>PP</i>	<i>přírodní památka</i>
<i>RKK</i>	<i>relativní krmný koeficient</i>
<i>SDO</i>	<i>Souhrn doporučených opatření</i>
<i>Š0</i>	<i>váčkový plůdek štiky</i>
<i>ÚSOP</i>	<i>Ústřední seznam ochrany přírody</i>
<i>ZCHÚ</i>	<i>zvláště chráněné území</i>
<i>ZOPK</i>	<i>zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů</i>

6. Přílohy

6.1 Orientační mapa evropsky významné lokality

CZ0533002_Mala_Straka_orientacni_mapa.pdf

6.2 Mapa způsobu zajištění ochrany EVL

NENÍ

6.3 Mapa zákresů managementových opatření na vymezených plochách

NENÍ

6.4 Rámcová směrnice pro lesní stanoviště

NENÍ

6.5 Doplnující dokumenty

NEJSOU